

1813. Рођен је 1. новембра (по јулијанском календару) у селу Његушима под Ловћеном, као Раде (Радивоје).

1831. Рашко-призренски архиепископ производи га у архимандрита и том приликом су му име „преиначили на Петар“.

1833. Одлази у Русију како би се тамо завладичио и отишао по помоћ. Током тог путовања набавља штампарију. Почетком године завршава *Глас каменштака*, у којем је опевао борбе између Црногораца и Турака.

1834. Објављује на Цетињу прву збирку песама *Пустуњак цетински*. Исте године објављује збирку *Лијек јарости турске*. Објављена је, на једном листу, и песма *Србин Србима на части захваљује* написана 1833. године као додатак *Гласу каменштака*.

1835. Добија, две године након завладичења, степен архиепископа.

1837. У фебруару креће по други пут у Русију, да би тражио помоћ за Црну Гору.

1844. У Трсту пише песме *Три дана у Тријесту* и *Мисао* (песма *Три дана у Тријесту* штампана је у Бечу, у штампарији Јерменског манастира, а на италијански ју је превео и објавио у Трсту 1844. песник Франческо дал Онгаро).

1845. Завршава рад на *Огледалу српском*. У пролеће завршава писање *Луче микроkozма*, религиозно-филозофског свева о настанку света, штампана у Београду.

1846. Завршава писање *Горског вијенца*, еп о обрачуну Црногораца са потурчењацима са краја XVII века. Објављен следеће године, на народном језику.

1847. Излази из штампе прво издање *Горског вијенца*. Објављује у Србском народном листу, *Поздрав роду из Беча 1847. год.*

1849. Одлучује да учи турски и грчки језик и трага за потребним књигама. У то време, говори и пише на руском и француском језику, а служи се италијанским и немачким.

1851. На основу архивске грађе из Венеције, штампа дело “Лажни цар Шћепан Мали” у Загребу, а објављен је у Трсту. На корицама књиге као место издања писало је Југославија. Упокојио се у Господу од туберкулозе 19. октобра, на Цетињу, 21 годину након што је постао владар Црне Горе. Сахрањен је на Ловћену.

1854. Његош је рукопис *Гласа каменштака* знатно проширио до дела у десет песама - Слободијаде, која је штампана трудом Љубомира Ненадовића у Земуну, три године после Његошевог упокојења.

Подришка изложби, слог и прелом каталога:

Удружење за културу, уметност и међународну сарадњу
”АДЛИГАТ”, Музеј књиге и путовања, Музеј српске
књижевности, Библиотека Лазих (од 1882)

Јосипа Славенског 19а, 11.040 Београд, 063 88 54 927, 011 3946 533

Радио-телевизија Србије

ПЕТАР II ПЕТРОВИЋ ЊЕГОШ

владика и песник, владар и мислилац
200 година од рођења

- изложба старих и ретких књига и рукописа -

Галерија РТС - Хол

Београд, Таковска 10

5. новембар - 15 новембар 2013.

**“Благо томе ко довијек живи,
Имао се рашта и родити”**

Горски вијенац

Аутори изложбе:
Срђан В. Стојанчев

Аутор поставке:
Петар Ћиновић

Материјал за изложбу је власништво чланова
Српског библиофилског друштва.

БИБЛИОГРАФИЈА ПРВИХ И РЕТКИХ ИЗДАЊА КЊИГА ПЕТРА П ПЕТРОВИЋА ЊЕГОША

Горски вијенац

1. Горски виенац, Беч, 1847.
Ово прво издање било је власништво Милана Ракића, српског песника.
2. Горски виенац, Нови Сад, 1860.
Издање је врло ретко, ређе чак и од првог издања.
3. Gorski Vijenac, Novi Sad, 1889.
4. Горски вијенац, Београд, 1892.
5. Горски вијенац, Београд, 1909.
6. Горски вијенац, Нови Сад, 1910.
7. Горски вијенац, Женева, 1917.
8. Горски вијенац, Београд, 1920.
9. Горски вијенац, Херцег-Нови, 1921.
10. Горски вијенац, Београд, 1923.
11. Горски вијенац, Београд - Сарајево, 1923.
12. Горски вијенац, Херцег-Нови, 1939.
13. Gorski vijenac, Herceg-Novi, 1939.
14. Горски вијенац, Београд, 1940.
15. Горски вијенац, Београд, 1941.
16. Горски вијенац, Београд, 1944.
17. Der Bergkranz (Die Befreiung Montenegros), Wien, 1886.
Прво издање Горског вијенца преведено на немачки језик.
18. The Mountain Wreath, London, 1930.
Прво издање Горског вијенца на енглеском језику.

Сабрана дела

19. Целокупна дела, књиге 1-2, Београд, 1926.
20. Цијелокупна дјела, Београд, 1935.
21. Цијелокупна дјела, Београд, 1936.

Остала дела

22. Луча микрокозма, Београд, 1845.
23. Луча микрокозма, Београд, 1923.
24. Др. А. Шмаус, Његошева Луча микрокозма, Београд, 1927.
25. Ружа Јојић-Мићић, Његошева Луча микрокозма, Београд, 1940.
26. Лажни цар Шћепан Мали, Трст, 1851.
Варијанта са натписом “пјесмотрорје” на насловној страни.
27. Лажни цар Шћепан Мали, Трст, 1851.
Варијанта без натписа “пјесмотрорје” на насловној страни.
28. Слободијада, Земун, 1854.
29. Огледало српско, друго издање, Цетиње, 1895.
30. Пустињак цетињски, скупљене пјесме, друго издање, Панчево, 1885.
31. Мање пјесме, Београд, 1912.

Литографије

32. Анастас Јовановић, Петар П Петровић Његош, Беч, 1852, штампа Ј. Хефлих, Споменици српски
33. Анастас Јовановић, Петар П Петровић Његош, 1850-1851.

Рукопис

34. Псалтир, Москва, 1828, поклон Петру П Петровићу Његошу од руског цара са натписом на доњој маргини.